

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 8556

Doknr.
289025

Dato
02-12-2015

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 6. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 32 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Orla Hav (S).

Spørgsmål nr. 32:

Kan ministeren oplyse om tavshedspligtens rækkevidde og begrænsninger både internt i kommunen mellem forskellige forvaltninger og mellem kommunen og øvrige offentlige myndigheder i forhold til børnesager og den forebyggende indsats – der tænkes bl.a. på PPR-samarbejdet og samarbejdet i det boligsociale arbejde?

Svar:

Først og fremmest er det vigtigt, at kommunen i så høj grad som mulig inddrager forældrene og det pågældende barn eller den unge i sagsbehandlingen. Derfor bør kommunen som udgangspunkt forsøge at indhente samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, før der udveksles de fornødne oplysninger om et barn eller den unges forhold.

Udveksling af oplysninger som led i det tidlige eller tværfaglige samarbejde om børn og unge med særlige støttebehov er omfattet af straffelovens, forvaltningslovens og persondatalovens almindelige regler om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger. Endvidere gælder sundhedsloven og servicelovens nærmere regler om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger om rent private forhold.

Reglerne om offentligt ansatte personers tavshedspligt findes i forvaltningslovens § 27. Her fremgår, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, når en oplysning ved lov er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Persondataloven regulerer videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. Efter persondatalovens § 8, stk. 3, må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område (offentligt ansatte), kun videregive oplysninger om rent private forhold,

- hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen,
- hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den oplysningen angår,
- eller hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

Der vil være situationer, hvor fagfolk kan have behov for at tale om en konkret sag, inden forældrene inddrages. Derfor giver servicelovens § 49 a adgang til at fravige ovennævnte regler i persondataloven om udveksling af oplysninger om rent private forhold. Bestemmelsen har til formål at understøtte og kvalificere fagpersoners tidlige eller forebyggende samarbejde over for konkrete børn og unge, som har behov for særlig støtte.

Ifølge servicelovens § 49 a, stk. 1, kan skoler, skolefritidsordninger, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem efter § 52 i dagtilbudsloven samt myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge (herunder PPR-rådgivningen), indbyrdes udveksle oplysninger om konkrete børns og unges rent private forhold (personlige og familiemæssige omstændigheder), hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige forebyggende SSD-samarbejde (Skole-, Sundhedspleje og Dagtilbuds- samarbejdet).

Hvis det i forbindelse med samarbejdet viser sig, at problemet er af en sådan karakter, at de implicerede fagpersoner ikke kan vurdere dets omfang, eller hvis der er grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, som ikke kan løses i de generelle tilbud, bør der efterfølgende foretages en underretning efter § 153 i serviceloven.

Ifølge servicelovens § 49 a, stk. 2, kan udveksling af oplysninger efter stk. 1 som udgangspunkt finde sted én gang ved et møde. I særlige tilfælde kan udveksling af oplysninger om et barn eller en ung dog finde sted ved et opfølgende møde. Udvekslingen af oplysninger om rent private forhold kan altså kun ske ved 2 møder i alt. Det kan f.eks. være aktuelt, hvis der sker afgørende nyt i barnets eller den unges situation, som nødvendiggør, at man i det tværfaglige samarbejde drøfter situationen en ekstra gang.

Når en foreløbig drøftelse efter servicelovens § 49 a har vist, at der er behov for et nærmere samarbejde, bør forældrene og barnet eller den unge som udgangspunkt inddrages i samarbejdet.

Videre indeholder servicelovens § 49 b en hjemmel til, at politi, anklagemyndigheden og kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, i en konkret sag kan udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige eller familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig for at forebygge overgreb mod et barn eller en ung.

Endelig er der også med hjemmel i retsplejelovens § 115 mulighed for at udveksle oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold i forbindelse med SSP-samarbejdet mellem politi, kriminalforsorgen, skole og socialforvaltning. Samarbejdet har til formål at forebygge eller hindre yderligere kriminalitet blandt børn og unge, og blandt andet boligområder kan indgå som en samarbejdspartner i SSP-samarbejdet. Disse regler henhører under Justitsministerens ressort.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann